

Bruksela, 10 września 2026 r.
(OR. en)

13017/26

EF 243
ECOFIN 1165
DROIPEN 135
CRIMORG 189
DELECT 144

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	C(2026) 6179 final
Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 8.9.2026 r. zmieniające regulacyjne standardy techniczne określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/1108 w odniesieniu do kryteriów wyznaczania centralnych punktów kontaktowych przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz przepisów dotyczących funkcji pełnionych przez te punkty

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2026) 6179 final.

Załącznik: C(2026) 6179 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.9.2026 r.
C(2026) 6179 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 8.9.2026 r.

zmieniające regulacyjne standardy techniczne określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/1108 w odniesieniu do kryteriów wyznaczania centralnych punktów kontaktowych przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz przepisów dotyczących funkcji pełnionych przez te punkty

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

W art. 45 ust. 11 dyrektywy (UE) 2015/849 uprawniono Komisję do przyjmowania, po przedłożeniu projektu regulacyjnych standardów technicznych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) i zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, aktów delegowanych określających kryteria ustalania okoliczności, w których stosowne jest wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego, oraz funkcje centralnych punktów kontaktowych.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia EUNB w terminie trzech miesięcy od otrzymania projektu standardów technicznych Komisja musi podjąć decyzję w sprawie jego zatwierdzenia. Komisja może również zatwierdzić projekt standardów tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii, z uwzględnieniem szczegółowej procedury określonej w przedmiotowych artykułach.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

EUNB przeprowadził konsultacje publiczne na temat projektu standardów technicznych przedłożonego Komisji zgodnie z art. 45 ust. 10 dyrektywy (UE) 2015/849. Dokument konsultacyjny opublikowano na stronie internetowej EUNB 4 grudnia 2024 r., a konsultacje zakończono 4 lutego 2025 r. EUNB zwrócił się także do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 o opinię na temat projektu standardów technicznych. Wraz z projektem standardów technicznych EUNB przedstawił sposób, w jaki wyniki wspomnianych konsultacji uwzględniono przy opracowywaniu ostatecznego projektu standardów technicznych przedłożonego Komisji.

Wraz z projektem standardów technicznych oraz zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB przekazał Komisji swoją ocenę skutków, w tym analizę kosztów i korzyści, dotyczącą projektu standardów technicznych. Analiza ta jest dostępna w dokumencie [Regulacyjne standardy techniczne dotyczące centralnego punktu kontaktowego służące skuteczniejszemu zwalczaniu przestępstw finansowych | Europejski Urząd Nadzoru Bankowego](#), s. 12–15 sprawozdania końcowego na temat projektu standardów technicznych.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Ostateczny projekt regulacyjnych standardów technicznych określa kryteria ustalania okoliczności, w których stosowne jest wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego, oraz funkcje tych centralnych punktów kontaktowych. Ponieważ do emitentów pieniądza elektronicznego i dostawców usług płatniczych mają zastosowanie te same względy co do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, EUNB proponuje utrzymanie struktury i podejścia określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/1108 oraz objęcie dostawców usług w zakresie kryptoaktywów obowiązującymi przepisami (pozostawienie przepisów mających zastosowanie do emitentów pieniądza elektronicznego i dostawców usług płatniczych bez zmian), przy jednoczesnym dostosowaniu tych przepisów do odrębnego charakteru usług w zakresie kryptoaktywów, jak wskazano w motywie 27

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1624¹, a także przy jednoczesnym proporcjonalnym wprowadzeniu nowych przepisów dotyczących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, jeżeli jest to konieczne w świetle ich modelu biznesowego i działalności. W szczególności EUNB postanowił: a) zawrzeć definicję dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (odzwierciedlającą definicję zawartą w art. 3 pkt 19 dyrektywy (UE) 2015/849); b) uwzględnić w obowiązujących definicjach „właściwego organu” i „przyjmującego państwa członkowskiego” odniesienia do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów; c) objąć dostawców usług w zakresie kryptoaktywów przepisami szczegółowymi; oraz d) uwzględnić szczegółowe kryteria ustalania okoliczności, w których dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów powinni być zobowiązani do wyznaczenia centralnego punktu kontaktowego.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1624 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz.U. L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 8.9.2026 r.

zmieniające regulacyjne standardy techniczne określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/1108 w odniesieniu do kryteriów wyznaczania centralnych punktów kontaktowych przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz przepisów dotyczących funkcji pełnionych przez te punkty

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE², w szczególności jej art. 45 ust. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113³ zastąpiono art. 45 ust. 9 dyrektywy (UE) 2015/849, aby zapewnić państwom członkowskim możliwość wymagania, nie tylko od emitentów pieniądza elektronicznego i dostawców usług płatniczych, ale również od dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy prowadzą na terytorium tego państwa zakład w formie innej niż oddział i których siedziba główna znajduje się w innym państwie członkowskim, wyznaczenia centralnego punktu kontaktowego na ich terytorium. Aby zapewnić spójne podejście do wyznaczania centralnego punktu kontaktowego i określić funkcje centralnego punktu kontaktowego we wszystkich sektorach, należy zmienić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1108⁴ w celu uwzględnienia odniesień do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów.
- (2) Aby objąć zakresem rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1108 dostawców usług w zakresie kryptoaktywów i ich właściwe organy, należy zmienić definicje „właściwego organu” i „przyjmującego państwa członkowskiego” w celu uwzględnienia odniesień do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów.

² Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj>).

⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1108 z dnia 7 maja 2018 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 o regulacyjne standardy techniczne dotyczące kryteriów wyznaczania centralnych punktów kontaktowych przez dostawców usług płatniczych oraz emitentów pieniądza elektronicznego oraz o przepisy dotyczące funkcji pełnionych przez takie punkty (Dz.U. L 203 z 10.8.2018, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/1108/oj).

- (3) Konieczne jest również wprowadzenie do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1108 kryteriów ustalania okoliczności, w których przyjmujące państwa członkowskie mogą wymagać od dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wyznaczenia centralnego punktu kontaktowego. Kryteria te powinny opierać się na tym samym podejściu co podejście stosowane względem emitentów pieniądza elektronicznego i dostawców usług płatniczych, koncentrując się na zakresie i skali działalności prowadzonej przez podmiot w przyjmującym państwie członkowskim. Kryteria te należy jednak dostosować do odrębnego charakteru usług w zakresie kryptoaktywów.
- (4) Podobnie jak w przypadku emitentów pieniądza elektronicznego i dostawców usług płatniczych, przyjmujące państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymagania od dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wyznaczenia centralnego punktu kontaktowego we wszystkich przypadkach, w których wymóg ten jest proporcjonalny do poziomu ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związanego z działalnością tych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1108.
- (6) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (7) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁵,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/1108

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/1108 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) »właściwy organ« oznacza organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za zapewnienie przestrzegania przez emitentów pieniądza elektronicznego, dostawców usług płatniczych i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy prowadzą na terytorium tego państwa zakład w formie innej niż oddział i których siedziba główna znajduje się w innym państwie członkowskim, przepisów dyrektywy (UE) 2015/849 transponowanych do prawodawstwa krajowego;

2) »przyjmujące państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie, na którego terytorium emitenci pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych i dostawcy usług

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

w zakresie kryptoaktywów, których siedziba główna znajduje się w innym państwie członkowskim, prowadzą zakład w formie innej niż oddział;”;

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) »dostawca usług w zakresie kryptoaktywów« oznacza dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114^{*}, który świadczy co najmniej jeden rodzaj usługi w zakresie kryptoaktywów zgodnie z definicją w pkt 16 tego artykułu, z wyjątkiem doradztwa w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w pkt 16 lit. h) tego rozporządzenia.

^{*} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>).”;

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Przyjmujące państwa członkowskie mogą wymagać od emitentów pieniądza elektronicznego, dostawców usług płatniczych i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy prowadzą zakłady na ich terytorium w formie innej niż oddział, a ich siedziba główna znajduje się w innym państwie członkowskim, wyznaczenia centralnego punktu kontaktowego, jeżeli spełnione jest którekolwiek z następujących kryteriów:”;

(ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przewiduje się, że uzyskana przez takie zakłady łączna kwota przeprowadzonej dystrybucji i dokonanego wykupu pieniądza elektronicznego, łączna wartość dokonanych transakcji płatniczych lub – w przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów – łączna wartość świadczonych usług i prowadzonej działalności przekroczy 3 mln EUR w danym roku budżetowym, bądź też przekroczyła ona 3 mln EUR w ubiegłym roku budżetowym;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie naruszając kryteriów określonych w ust. 1, przyjmujące państwa członkowskie mogą wymagać od określonych kategorii emitentów pieniądza elektronicznego, dostawców usług płatniczych i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy prowadzą zakłady na ich terytorium w formie innej niż oddział, a ich siedziba główna znajduje się w innym państwie członkowskim, wyznaczenia centralnego punktu kontaktowego, jeżeli wymóg ten jest proporcjonalny do poziomu ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związanego z działalnością takich zakładów.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nie naruszając kryteriów określonych w ust. 1 i 2, przyjmujące państwo członkowskie może, w wyjątkowych przypadkach, upoważnić właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego do wymagania od emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, który prowadzi na terytorium tego państwa zakłady w formie innej niż oddział, i którego siedziba główna znajduje się w innym państwie członkowskim, aby wyznaczył centralny punkt kontaktowy, pod warunkiem że przyjmujące państwo członkowskie ma uzasadnione powody, aby przypuszczać, że działalność zakładów emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług

płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów stwarza wysokie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Zapewnienie przestrzegania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

Centralny punkt kontaktowy zapewnia, aby emitenci pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych i dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którzy prowadzą zakłady określone w art. 45 ust. 9 dyrektywy (UE) 2015/849, przestrzegali przepisów przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W tym celu centralny punkt kontaktowy:

a) ułatwia opracowywanie i wdrażanie strategii i procedur dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z art. 8 ust. 3 i 4 dyrektywy (UE) 2015/849 poprzez udzielanie wyznaczającemu emitentowi pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów informacji o przepisach dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obowiązujących w przyjmującym państwie członkowskim;

b) nadzoruje, w imieniu wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, rzeczywiste przestrzeganie przez te zakłady przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obowiązujących w przyjmującym państwie członkowskim oraz nadzoruje strategię, kontrole i procedury wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, przyjęte na podstawie art. 8 ust. 3 i 4 dyrektywy (UE) 2015/849;

c) informuje siedzibę główną wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów o wszelkich przypadkach naruszenia lub nieprzestrzegania przepisów w tych zakładach, w tym przekazuje wszelkie informacje, które mogą wpływać na zdolność zakładu do rzeczywistego przestrzegania strategii i procedur wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub mogą w inny sposób wpływać na ocenę ryzyka wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów;

d) zapewnia, w imieniu wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, podjęcie działań naprawczych w przypadkach nieprzestrzegania przez te zakłady obowiązujących przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub w przypadkach wystąpienia ryzyka takiego nieprzestrzegania;

e) zapewnia, w imieniu wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, aby zakłady te i ich pracownicy uczestniczyli w programach szkoleniowych, o których mowa w art. 46 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/849;

f) reprezentuje wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcę usług płatniczych lub dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w jego kontaktach z właściwymi organami i jednostkami analityki finansowej przyjmującego państwa członkowskiego.”;

4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Centralny punkt kontaktowy ułatwia sprawowanie nadzoru przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego nad zakładami określonymi w art. 45 ust. 9 dyrektywy (UE) 2015/849, jeśli chodzi o przestrzeganie przepisów przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W tym celu centralny punkt kontaktowy, w imieniu wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.”;

b) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) reprezentuje wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcę usług płatniczych lub dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w jego kontaktach z właściwymi organami;”;

c) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) udziela odpowiedzi na wszelkie wnioski złożone przez właściwe organy związane z działalnością tych zakładów, przekazuje odpowiednie informacje będące w posiadaniu wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i tych zakładów właściwym organom oraz w stosownych przypadkach regularnie składa sprawozdania;”;

5) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Oprócz funkcji określonych w art. 4 i 5 przyjmujące państwa członkowskie mogą wymagać od centralnych punktów kontaktowych pełnienia, w imieniu wyznaczającego emitenta pieniądza elektronicznego, dostawcy usług płatniczych lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, jednej lub kilku z następujących funkcji:”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przyjmujące państwa członkowskie mogą wymagać od centralnych punktów kontaktowych pełnienia jednej lub kilku dodatkowych funkcji określonych w ust. 1, jeżeli te dodatkowe funkcje są proporcjonalne do ogólnego poziomu ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związanego z operacjami tych emitentów pieniądza elektronicznego, dostawców usług płatniczych i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy posiadają na terytorium tych państw zakłady w formie innej niż oddział.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8.9.2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN